

[Undervisningsministeren.]

og disse besparelser vil også komme til at berøre uddannelsesstøtten og hermed altså også de uddannelsessøgende. Der skal spares, og det kan ikke være rimeligt at holde de uddannelsessøgende udenfor og lade dem indtage en særstilling. De må ligesom andre i befolkningen være med til at bære deres del af de besparelser, som vi er nødsaget til at foretage.

Kristine Heltberg (SF):

Det, der her er tale om, er ikke at stille en befolkningsgruppe uden for de besparelser, som man ønsker at gennemføre. Det, det drejer sig om, er at undlade at stille en befolkningsgruppe særlig ringe. Jeg kan eksempelvis nævne, at kantineforholdene på Københavns universitet, en af de største læreanstalter, er af en sådan art, at de kræver en indgriben, hvis det ikke skal være sådan, at studenterne end ikke har råd til at spise dér.

Er der ikke i hvert tilfælde på det område noget, man kunne gøre ved en omlægning af budgetterne?

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Med hensyn til kantineforholdene ved Københavns universitet ligger det sådan, at man i 1972 ansøgte undervisningsministeriet om en omstrukturering af kantinedriften, og den blev i princippet af det daværende ministerium godtaget. Dog foreligger der på nuværende tidspunkt ingen endelige planer om, hvordan man vil føre den ud i livet, men de er blevet lovet enten sidst i januar eller i februar måned. Man afventer altså i ministeriet et svar på, hvad den i princippet går ud på.

Så kan jeg lige til sidst oplyse, at jeg har haft møde med rådet for uddannelsesstøtten, og det bliver selvfølgelig, som kuty-men er, draget med ind i forhandlingerne om, hvordan planen bliver ført ud i livet.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg kan ikke sige, at jeg har så forfærdelig meget at takke ministeren for i dag med det svar, hun har givet. Som høfligheden kræver, vil jeg dog sige tak, men jeg håber, at ministeren må komme på bedre tanker med hensyn til omplacering af midler, således at den sociale skævhed, der alle-

rede er i uddannelsen, ikke bliver yderligere forværret som følge af en forkert og tankeløs politik på dette område.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Man vendte herefter tilbage til dagsordens punkt 2 og 3, der var:

Første behandling af forslag til lov om prisstop

og

første behandling af forslag til lov om prisstop [af Ømann m. fl.].

Forhandlingen genoptoges.

Knud Jespersen (DKP):

Det vil næppe overraske, at jeg ikke starter den nye regeringskarriere med at gratulere den med, at den har overtaget magten. Selv om det er bekendt, at vi var modstandere af den form for smålapperier, socialdemokratiet og SF præsterede, så er vi dog mere modstandere af den regering, vi har nu. Lad det være sagt til beroligelse for statsministeren. Så er tingene vist afklaret i den forbindelse.

Den udvikling, vi befinder os i, synes vi på mange måder har bekræftet de advarsler, vi allerede under valgkampen fremsatte om faren for en højredrejning i dansk politik. Vi pegede dengang på, at hvis man overlod magten til højre, ville man meget let risikere, at det blev opfattet som en udfordring blandt arbejderbevægelsens folk over for arbejdspladserne, læreanstalterne og de folkelige organisationer. Det er ikke blevet mildere af, at det nu var venstre, der på et overordentlig tyndt parlamentarisk grundlag lod sig udpege som regering, selv om der ikke var nogen af valgets resultater, der på nogen måder kunne berettigg hertil. Danmark havde ikke brug for en venstre-regering, og Danmark har ikke ønsket at få en venstreregering. Derfor er det næsten lidt hånligt, når statsministeren proklamerer i radioen og televisionen, at den er hele folkets regering. Den er ikke specielt bøndernes, fiskernes og jo langt fra arbejdernes eller folkepensionisternes, men at udnævne sig selv til at være hele folkets regering er i grunden en ganske fantastisk ting.